

nen for de ældste Kadetter. Jeg synes ikke, at det Forslag er i rigtig Konsekvens med det Forslag, her foreligger; men det skal jeg ikke opholde mig ved. Disse unge Mennesker i 21—22 Aars Alderen faa nu for det første 720 Kr. i fast Lønning, dernæst en Uniformsgodtgørelse paa 120 Kr., og naar de ere ude at sejle et vist Tillæg. Nu er Forholdet faktisk det, at disse unge Mennesker, umiddelbart efter at de ere blevne Sekondløjtnanter, komme ud at sejle paa et Vintertogt til Middelhavet paa 4—5 Maaneder. Men regne vi det kun til 4 Maaneder, fik de hver Maaned 90 Kr. i Messepenge og 40 Kr. i Søtillæg, altsaa 130 Kr. om Maaneden, eller 520 Kr. i de 4 Maaneder. I de resterende 8 Maaneder af Aaret have de vistnok alle 4 været ude at sejle hele Tiden. Marinens Lønningsforhold ere nu meget vanskelige at sætte sig ind i, det er et kinesisk Æskesystem med den ene Æske inden i den anden, der findes en uhyre Bunke Tillæg for det ene og det andet. Det er nu ikke, fordi jeg i nogen Maade misunder disse Folk deres Tillæg, men det forekommer mig dog, at Ministeren i det Forslag, han har forelagt, burde have gjort Rede, klart og rent for, hvorledes Sagerne staa. Tænker man sig nu, at disse unge Mennesker havde været ude at sejle alle de resterende 8 Maaneder, vilde de, hvis det var i vore hjemlige Farvande, have faaet 70 Kr. i Messepenge og 30 Kr. i Søtillæg maanedlig, altsaa 100 Kr. om Maaneden og for 8 Maaneder 800 Kr. De have altsaa faktisk for det Aar haft 2,100 Kr., og hvis de hjemsendtes efter den Tid, vilde de have haft 2,700 Kr. Nu ved jeg meget godt, at det er meget faa, der hjemsendes, men selv om man regner med 2,100 Kr. eller endog trækker 2—300 Kr. fra, vil jeg dog spørge den højtærede Forsvarsminister, om der er mange unge Mennesker i en Alder af 21—22 Aar, der oppebære en Lønning paa 17—1800 Kr., naar de have faaet deres Uddannelse gratis. Og det synes mig i alt Fald at staa i en saa skærende Modsætning til, at den højtærede Minister ikke har foreslaaet en Lønningsforbedring for Arbejderne, der maaske have tjent længe i Marinen og have stor Familie. Og naar man saa ser, at 1 af disse Sekondløjtnanter, som jeg her har omtalt, allerede er avanceret til Premierløjtnant, skønt han kun er 22 Aar, viser det sig, at der er et meget hurtigt Avancement indenfor Marinen i Øjeblikket. Jeg synes derfor ikke, at der har været saa

overordentlig stor Grund til en midlertidig Lønningsforbedring her.

Jeg kunde derimod tænke mig, at der var Grund til at give Lønningsforbedring for en Del andre Korps; jeg skal saaledes nævne de saakaldte borgerlige Korps i Marinen, Maskinkorpset, Sømnekorpsset, Lægekorpset og Intendanturkorpset, Haandværkerkorpset osv. De have været daarlig stillede ikke blot med Hensyn til Lønning, men ogsaa med Hensyn til Avancement. Og jeg har en vis Følelse, og jeg tror ikke med Urette, af, at der indenfor Officerstanden er en vis Lyst til, at disse borgerlige Korps skulle holdes lidt nede, saaledes at de ikke maa avancere saa godt, komme saa højt frem. Officersgraden regnes jo efter de Snore, Folk bære, og det viser sig, at mange Medlemmer af disse borgerlige Korps aldrig komme længere end til een Snor, længere end til Sekondløjtnantsklassen. Det kan være ret generende for mange af disse Folk. Naar man kender lidt til Militærlivet, ved man, at Folk der til en vis Grad vurderes efter de Snore, de have. Naar vi nu have en demokratisk Minister, burde han bestræbe sig for, at Maskinmestre, Intendantur, Læger osv. kunne avancere og faa de samme militære Grader som de andre. Det har virkelig en vis Betydning, tror jeg, ogsaa for Tønen i det hele taget indenfor Marinen. Jeg maa her sige, at jeg tror, der hersker en langt bedre Aand i Marinen end i Hæren. Hvis man vil se hen til de Klager, der ere fremkomne, er der ikke nær saa mange Klager over daarlig Behandling af Mandskabet i Marinen som i Hæren. Det ligger i, at hele Livet til Søs, hvor Officerer og Underofficerer leve hinanden nær paa Livet og maaske lære hinanden bedre at kende osv., fører til, at det gaar mere jævnt, mindre militærisk til der. Jeg tror, at adskillige Søofficerer betragte sig fuldt saa meget som Sømænd som Officerer, og det bevirker igen, at den militære Tone og Disciplin bliver knap saa skarp. Jeg ønsker kun at nævne dette her, fordi der i denne Forbindelse har været talt om den mindre gode Tone i Hæren.

Jeg tror, som sagt, at adskillige af de borgerlige Korps i Marinen kunde trænge til en Lønforbedring. Jeg vil her særlig nævne Intendanturkorpset, for hvilket den burde have været betydeligt højere end her foreslaaet. Paa den anden Side kunde man meget godt tænke sig en Ordning, hvorved Lønningsforbedringen rettede sig